

வல்லஸ் பிரகாரப் போருட், வெங்கலராசநுட்

விருதுநகர் மாவட்டம் ஸ் வில்லிப்புத்தூருக்கு அருகில் இருக்கும் புதுக்கோட்டை என்ற ஊரில் சுமார் 200 வருடங்களுக்கு முன்பு அகழ்வாய்வின் போது செப்புப் பட்டயம் ஒன்று கிடைத்தது. கரிவலம் வந்த நல்லூரைத் தலை நகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த வரதுங்கராம பாண்டியன் என்ற மன்னன் தீருமலை ராஜா என்பவருக்குக் கொடுத்த கொடை பற்றிய விபரங்கள் அடங்கிய செப்பேடு அது. இந்தப் பட்டயம் வெட்டப்பட்ட ஆண்டு கி.பி.1583 ஆகும். இதற்கு இணையான சக வருடம் அச்செப்பேட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதில் ‘துல்லியம்’ என்ற சொல் காணப்படுவதால் ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட மூலச் செப்பேட்டின் பிரதி அது என்று தெரிகிறது.

ஆந்தீர கேசத்திலுள்ள சிங்கணப்பள்ளி என்ற ஊரைச் சேர்ந்த ‘தீருமலை ராஜா’ என்பவர் வரதுங்க பாண்டிய மன்னனுக்கு வலது கையாகத் தீகழ்ந்து வல்லம் பிரகாரம் என்ற ஊரில் நடந்த போரில் படைத் தலைமை ஏற்று வெற்றி தேடித் தந்ததற்கு பாண்டியன் நன்றிக் கடனாக புதுக்கோட்டை, சமுத்தீரம். மற்றும் வலங்கை மீகாமன் ஆகிய ஊர்களை மான்யமாகக் கொடுத்தது பற்றி இச் செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

தீருவிதாங்கூர் தொல்லாய்வு வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ள இப்பட்டயத்தில் கூறப்படும் செய்திகள் பெரும் குழப்பமாக இருப்பதாக வே இன்று வரை ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

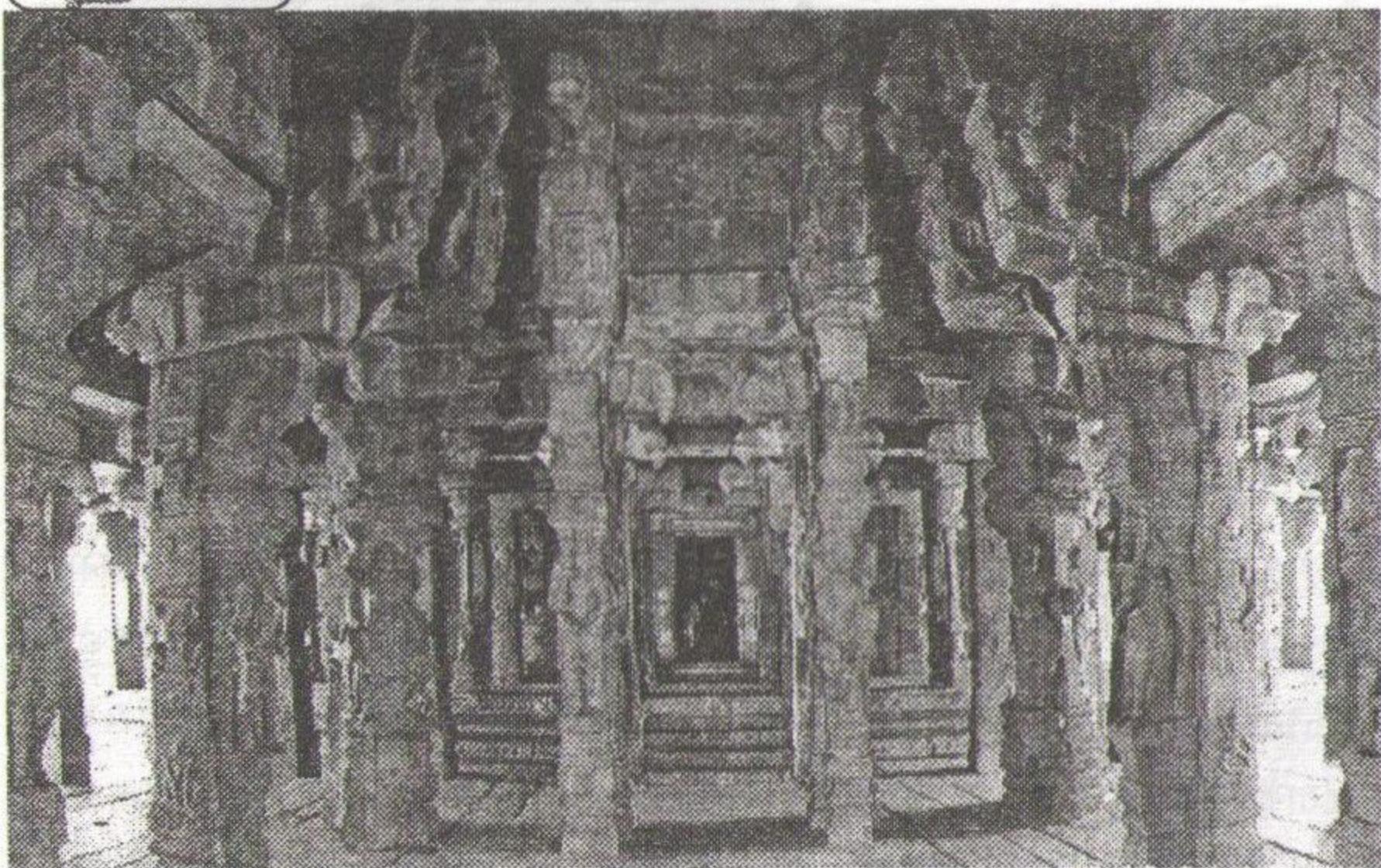
முதலில் இந்தச் செப்பேட்டை பதிப்பித்தவர்கள் இதில் கூறப்படும் ‘தீருமலை ராஜா’ என்பவர் யார்? அவரது பின்னணி என்ன? என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் சரியாக ஆய்வு மேற்கொள்ள வில்லை. இவர் சிங்கணப் பள்ளி என்ற தெலுங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், இவருக்கு மான்யமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஊர்கள் வரதுங்கப் பாண்டியனின் ஆளுமைக்கு உட்பட்ட தென்பாண்டி பகுதிகளே என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இதற்கு மேல் எதையும் ஆய்வு செய்யவில்லை.

இப்பட்டயத்தில் குறிப்பிடப்படும் வலங்கை மீகாமன் என்ற ஊர் அப்பெயரிலேயே ஏற்கனவே இருந்த ஒரு ஊராகும். தென் பாண்டி நாட்டிலிருக்கும் அவ்வூரே இன்று இராஜபாளையம் என்று வழங்குகிறது. சுமார் 100 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட கல்வெட்டு ஒன்று இங்கிருக்கும் நாடார் சமூகத்தவரின் கோயிலில் இருக்கிறது. அக்கல்வெட்டில் இவ்வூர் வலங்கை மாநகரமாகிய இராஜபாளையம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ‘வலங்கை மீகாமன்’ என்ற பெயரே காலப்போக்கில் ‘வலங்கை மாநகரம்’ என்று தீரிந்தீருக்கக் கூடும். பின்னாளில் அதற்கு ‘இராஜபாளையம்’ என்று பெயர் வழங்கியதற்குக் காரணமே தீருமலை ராஜாவுக்கு அது மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டதால்தான். ‘தீருமலை ராஜபாளையம்’ என்று வழங்கி பின்னாளில் ‘இராஜபாளையம்’ ஆகியிருக்க வேண்டும். பாளையம் என்பதே படைச் சுற்று என்பது

**கல்வெட்டு ஆய்வறிஞர்
எஸ்.இராமச்சந்திரன்**

திட்டமிட்ட வாழ்க்கை, செழியிக்கு அஸ்திவாரம்.

தான். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும் இது உறுதியாகிறது. இந்தப் பட்டயமும் அப்பகுதியிலேயே கிடைத்திருப்பதும் பொருத்தமாகவே உள்ளது.

(வெங்கை மீகாமன் என்று ஒரு ஊர் தஞ்சாவூருக்கு அருகிலும் உள்ளது. அது இன்று ‘வெங்கைமான்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வூரில் காணப்படும் பழைய கல்வெட்டுகள் இவ்வூரை ‘வெங்கை மீகாமன்’ என்றே குறிப்பிடுகின்றன.)

இந்தச் செப்புப் பட்டயத்தை ஆய்வு செய்யும் போது அச்சுத தரணிபதியின் வடுகப்படை, மதுரை வீரப்ப நாயக்கர் படை மற்றும் வெங்கடராஜா என்பவர், ஒரு அணியாக வரதுங்கப் பாண்டியனை தாக்கியதாகவும் தீருமலை ராஜா பாண்டியனுக்கு பக்க பலமாக நின்று போரில் வெற்றி தேடித் தந்ததாகவும் தெரிகிறது. அப்படியென்றால், இங்கு குறிப்பிடப்படும் ‘அச்சுத தரணிபதி’ என்பது யாரைக் குறிக்கிறது.? தீருமலைராஜா என்பவர் யார்? போர் நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் ‘வல்லம் பிரகாரம்’ என்ற ஊர் எங்குள்ளது? எதிரணியில் இருந்த அந்த வெங்கட ராஜா என்பவர் யார்?

தஞ்சை நாயக்கர் வரலாறு எழுதியவர்கள் எல்லோரும். ‘அச்சுத தரணிபதி’ என்பது தஞ்சை நாயக்கரான்

அச்சுதப்ப நாயக்கர் என்றும் ‘வல்லம் பிரகாரம்’ என்பது தஞ்சாவூருக்கு அருகிலிருக்கும் ‘வல்லம்’ என்றும், வெங்கட ராஜா என்பது விஜயநகரத்தைச் சேர்ந்த வெங்கடபதீராயர் என்றுமே தவறாக அடையாளம் கண்டிருக்கின்றனர்.

ஆயினும் விஜயநகர வெங்கடபதீராயர் கி.பி

1583-இல் ஆட்சிக்கு வரவில்லை என்றும், அதற்கு ஜந்து வருடங்களுக்குப் பின்னரே ஆட்சிக்கு வந்தார் என்றும், பாண்டியர்கள் காலக் கணக்கு தெரியாமல் தவறாக ஆண்டை பட்டயத்தில் வெட்டியதே இந்த முரண்பாட்டுக்குக் காரணம் என்றும் சொல்கின்றனர். இது சரியான விளக்கம் ஆகாது. அந்த அளவுக்குப் பாண்டியர்கள் அறியாமையில் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. பாண்டியர்கள் வெட்டிய இந்தப் பட்டயத்தில் விஜய நகர சாளுவ குலச்சின்னமான பன்றியும் பாண்டியர்களின் கிரட்டைக் கயல் மீன்களும் இடம் பெறுவது விஜய நகரத்தின் ஒரு பிரிவு பாண்டியர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

அப்படியென்றால் அந்தப் பிரிவு எது? சாளுவகுலம் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அது கிருஷ்ண தேவராயர் முன்பே முடிந்து விடுகிறது. கிருஷ்ண தேவராயர் துளுவ குலத்தைச் சேர்ந்தவர்.

விஜய நகரப் பேரரசு சங்கம குலத்து ஹரிகர புக்கர் என்பவர்களால் தொடங்கப் பெற்றது. அதன் பிறகு சாளுவ குலத்து பிரபுதேவ மகாராயர் போன்றோரால் வலுப்பெற்று, துளுவ குலத்து கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தில் மகோன்னத நிலை அடைந்தது. கடைசியாக வந்தவர்கள் ஆர வீடு குலத்தைச் சேர்ந்த கணபதீராயர்,

என்றுமே வயதாகாதது அன்னனயின் அங்கு.

ஸ்ரீரங்க ராயர் போன்றோர். எனவே இந்த நான்கு குலங்களின் தொடச்சியே விஜயநகரப் பேரரசு.

இதில் துளுவ குலத்தைச் சேர்ந்த அச்சுதராயர் கி.பி. 1540-42 வாக்கில் இறந்து விடுகிறார். ஆனால் அவரது மனைவி வரதாம்பிகாவின் சகோதரன் சளுக்கராஜ் சின்னத்தீருமலை என்பவன் விஜய நகர அரசு பதவிக்கு முயற்சித்து அணி தீரட்டி அரசியல் செய்கிறான். இப்பட்டயத்தில் செல்லப்படும் ‘தீருமலை ராஜா’ என்பவர். இந்த சளுக்கராஜ் சின்னத்தீருமலையின் அணியைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம்.

அனுபவசாலையைக் கேள், புத்திசாலையைப் பின்பற்று.

ஆனால் அச்சுதராயருக்கு உண்மையாக இருந்த படைகள் மற்றொரு புறம் இருந்திருக்கவேண்டும். இவர்கள் இராமராய விட்டலரை ஆதரித்திருக்க வேண்டும். விஜய நகரத்து அதீகாரப் போராட்டத்தில் இராமராய விட்டலரே வெற்றி பெறுகிறார். சின்னத் தீருமலையை விரட்டி விட்டுத்தான் இராமராய விட்டலர், சதாசிவராயர், இவர்களெல்லாம் பதவிக்கு வருகின்றனர்.

எனவே வல்லம் பிரகாரப் போரில் விட்டலராயரின் படைகளும், அதாவது அச்சுதராயருக்கு உண்மையுடன் இருந்த படைகளும், தீருமலை ராஜாவின் படைகளும் எதிரணியில் நின்று போரிட்டது வியப்பிற் குரியதல்ல.

அப்படியென்றால் செப்பேட்டில் குறிக்கப்படும் ‘அச்சுத தரணிபதி’ யார் என்ற கேள்வி எழுகிறது. செப்பேடு இவரை ‘தரணிபதி’ என்று சொல்வது கவனத்தீர் குரியது. இப்போரில் அச்சுத தரணிபதியின் படைகளும், தஞ்சை நாயக்கர் படைகளும் தோற்றோடின என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் சிலர் அச்சுத தரணிபதி என்பது தஞ்சை நாயக்கரான் அச்சுதப்ப நாயக்கர் என்கின்றனர். ஆனால் அச்சுதப்ப நாயக்கரை ‘அச்சுத தரணிபதி’ என்று எதிரணியில் இருந்த பாண்டியன் மரியாதையுடன் குறிப்பிடுவானா என்பது கேள்விக்குரியது.

மறுபட்சத்தில் விஜய நகரத்து அச்சுதராயருக்கும், தென் பாண்டியர்களுக்கும் இடையில் நல்ல உறவிருந்திருக்கிறது. அச்சுதராயருக்குப் பெண்கொடுத்து ஒரு நல்ல இணக்கமான உறவையே தென்காசிப் பாண்டியர்கள் காத்து வந்தனர். எனவே இந்த அபிமானம் காரணமாகவும். எதிரணியில் இருந்தாலும். அவரது படைகளை ‘அச்சுத தரணிபதி’ யின் படைகள் என்று குறிப்பிட வாய்ப்புண்டு.

சளுக்கராஜா சின்னத் தீருமலையில் அணியில் இருந்தவரே பாண்டியன் பக்கம் நின்ற தீருமலைராஜா என்பதற்கு வெறாரு சான்றும் உண்டு. சத்திரியராஜாக்கள் பிரிவைச் சேர்ந்தவரான தீருமலைராஜாவுக்கு மான்யமாக கொடுக்கப்பட்ட வலங்கை மீகாமன் அல்லது இராஜபாளையத்தில் இன்றும் 'சத்திரியராஜாக்கள்' என்ற பிரிவினர் இருப்பது தீருமலை ராஜாவைப் பற்றிய இந்தக் கருத்துக்கு வலு சேர்க்கிறது.

இப்பட்டியத்தில் விஜயநகர சாளுவக் குலச் சின்னமான பன்றியும், பாண்டியர்களின் இரட்டைக் கயல் மீன்களும் இடம் பெறுவதை வைத்து சிலர் இதில் குறிப்பிடப்படும் வெங்கட ராஜா என்பவர் வெங்கடபதீராயராக இருக்கலாம், என்று கருதுகின்றனர். ஆனால் இந்தக் காலக்கட்டத்தில் விஜய நகர வெங்கடபதீராயர் ஆட்சிக்கு வரவேயில்லை. அத்துடன் தமிழகத்தின் தென் பகுதியில் இருக்கும் வல்லம் என்ற ஊருக்கு அவர் படையெடுத்து வந்தார் என்பதற்கும் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை.

அப்படியென்றால் இந்த 'வெங்கடராஜா' யார்? இந்தக் காலப்பகுதியில் விஜய நகரத்தின் ஒரு பிரதீநிதியாக கண்ணியா

குமரி மாவட்டம் சாமிக்காட்டு விளையில் கோட்டைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்த வெங்கலராஜனாகவே இருக்க வாய்ப்பு அதீகம்.கி.பி.1547-ல் இவன் தென்காசி யைத் தலை நகரமாகக் கொண்டு ஆண்ட கோமாறவர்மன் ஸ்ரீவல்லபனை தூத்துக்குடி மாவட்டம் ஓட்டப்பிடாரம் வட்டம் இளவேலங்கால் என்னுமிடத்தில் தன் வடுகப்படையுடன் வந்து தாக்கியிருக்கிறான். இப்போரில் இறந்து பட்ட குண்டையன் கோட்டை மறவர்களுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகற்கள் இளவேலங் காலின் கிடைத்தன. (தற்போது திருநெல்வேலி அரசு அருங்காட்சியகச் சேகரிப்பில் வைக்கப்பட்டுள்ளன-எதிர் பக்கம் படம் காணக.)

மேலும் கி.பி. 1551-ல் 'வெங்களராசா' என்பவர் சில தீருப்பணிகள் செய்ததாக நான்கு நேரி வட்டம் தீருக்குறுங்குடி அணிலீஸ்வரம் கோயில் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. இந்த 'வெங்கலராசா' விஜயநகரத்தின் காரியக்கர்த்தனாக இருந்தான் என்றும் அக்கல்வெட்டு செய்தி கூறுகிறது. இவனைப் பற்றி கி.பி.1605-இல் 'வலங்கை நூல் என்னும் வெங்கலராசன் காவியம்' என்ற நாட்டுப் பாடல் அகஸ்தீஸ்வரம் ஆறுமுகப் பெருமாள் நாடார் என்றப் புலவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. எனவே காலப் பொருத்தத்தையும், அரசியல் சூழல்களையும் பொருத்தி நோக்குமிடத்து வல்லம் பிரகாரப் போரில் பங்கெடுத்ததாக புதுக்கோட்டை செப்பேடு சொல்லும் 'வெங்கடராஜா' இந்த வெங்கலராசனாகவே இருக்க வேண்டும்.

இந்த வல்லம் பிரகாரப் போர் வெட்டும் பெருமாள் என்றும், தீருநெல்வேலி பெருமாள் என்றும் அழைக்கப்பட்ட கோமாறன் ஸ்ரீ வல்லப மாறனை வெங்கலராசன் இளவேலங் காலில் தாக்கி, அவன்பக்கமிருந்த மறவர்களைக் கொன்ற

நேர்மையின் முதல் யூ, குற்றத்தை ஓப்புக் கொள்ளல்.

பின்னரே நடந்தீருக்க வேண்டும். இத்தாக்குதலில் வெங்கலராசா முழுமையாக வெற்றி பெறவில்லை என்றே தெரிகிறது. ஏனென்றால் அவ்வாறு வெற்றி பெற்று இளவேலங்காலை தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தீருந்தால் பாண்டியன் இங்கு நடுகேற்களை எடுப்பித்தீருக்க முடியாது. ஆயினும் இந்தத் தாக்குதல் மிகவும் பலமாக இருந்தது என்பதீல் சந்தேகமில்லை.

இவை எல்லாவற்றையும் ஒன்று படுத்திப் பார்க்கும் போது இப்பட்டயம் 1583-இல் வரதுங்க பாண்டியனின் ஆட்சிகாலத்தில் ஊர்கள் மான்யமாக வழங்கப் பட்ட செய்தியினைப் பதிவு செய்தீருந்தாலும், வல்லம் பிரகாரப்போர் இதற்கு பல ஆண்டுகள் முன்னரே நடந்தீருக்க வேண்டும்.

இப்போரில் விட்டலராயரோடு வந்த, அதாவது அச்சுத தரணிபதியின் படைகளோடு வந்த பசவப்பன் என்பவனைப் பற்றி இப்பட்டயத்தில் ஒரு செய்தி உள்ளது. அவன் தீருமலை ராஜாவால் போரில் கொல்லப்படுகிறான். செய்யதுங்க

நல்லூர் பகுதியில் விட்டலாபுரம், பசவப்பபுரம் என்ற இரு ஊர்கள் அடுத்து தேது அமைந்துள்ளதும் இந்த அணிச் சேர்க்கை எப்படி அமைந்தீருந்தது என்பதைக் காட்டும் தெளிவான சான்றுகளாகும். விட்டலாபுரம் அருகிலேயே கிருஷ்ணபுரம் என்ற ஊர். கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரான் மதுரை நாயக்கரின் பெயரில் அமைந்தீருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எட்டயபுரத்து ஆவணங்களை ஆராய்ந்தால், அதன் முதல் பாளையக்காரர்களில் ஒருவராக, 'பசவப்பன் மதீமந்தரி' என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. இவன் விஜய நகரப் படையோடு வந்த பசவப்பனின் ஒரு படைத் தலைவனாக, வடுகப்படையைச் சேர்ந்தவனாகவே இருக்கவேண்டும். விட்டலாபுரம் என்பது விட்டலராயர் உருவாக்கியது என்பதற்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உண்டு. விட்டலாபுரம் பசவப்பபுரம் ஆகிய பகுதிகள் தொடங்கி, அணிலீஸ்வரம் இருக்கும் ஏரவாடி, தீருக்குறுங்குடி ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கி, நான்கு நேரி வரையிலும், இவர்கள் தங்கள் கட்டுப் பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தீருக்க வேண்டும். ஆயினும் இராஜ பாளையம், ஸ்ரீவில்லிப் புத்துார். தென்காசி ஆகிய பகுதிகள் தெளிவாகவே பாண்டியன் வசமே இருந்துள்ளன. பாண்டியன் தீருமலை ராஜா சார்ந்த சத்தீரிய ராஜாக்களை தன் பக்க பலமாக வைத்திருந்தீருக்கிறான்.

இந்தப் போர் நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் வல்லம் பிரகாரம் என்ற ஊர் எது? சௌங்கோட்டை எல்லையில் கேரள காட்டுப் பகுதியில் புளியறையை ஒட்டி வல்லம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. இவ்வூரில் சிதீலமடைந்த ஒரு பழைய கோயிலும், அதில் கல்வெட்டுகளும் இருக்கின்றன. அவை மேலும் ஆய்வுக்குரியவை.

தேந்தேந் கண்ட பொருள், எனிதில் தொலையாது.

'பிரகாரம்' என்ற சொல்லுக்கு 'தீருச்சுற்று' என்ற பொருள் உண்டு. அதாவது கோயில் தீருச்சுற்று என்று பொருள் படும்.

சமஸ்கிருதத்தில் வெட்டப்பட்ட இச் செப்பேட்டுச் செய்தியில் 'வல்லம் பிரகாரம்' என்று இவ்வூர் சொல்லப்படுவது ஒரு வேளை இவ்வூரைச் சுற்றி ஒரு ஒட்டையோ. ஆரோ ஓடியதால் 'வல்லச்சுற்று' என்று வழங்கப்பட்டு பின்னர் வட மொழி ஆளுமையால் 'வல்லம் பிரகாரம்' என்று ஆகியிருக்கலாம். எனவே போர் நடந்த வல்லம் பிரகாரம் என்ற ஊர் தஞ்சாவூருக்கு அருகிலிருக்கும் வல்லம் அல்ல, தென்காசிக்கு அருகிலிருக்கும் இவ்வூரே என்று உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

மான்யமாக வழங்கப்பட்ட வலங்கை மீகாமன் என்பது ஏற்கெனவே இருந்த ஒரு ஊராகும். 'வலங்கை மீகாமன்' என்ற பட்டம் வாணாதீராயர்களுக்கு உரியது. மாவலி வாணாதீராயர்கள் ஒருகாலத்தில் பாண்டியர்களின் ஆதரவுடன் படைத் தலைவர்களாக இருந்திருக்

கின்றனர். வலங்கை மீகாமன் என்பது வாணாதீராயர்களின் பட்டமாக இருந்தது பிற கல்வெட்டுகளிலும் வருகிறது. குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் போனால் 14 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தீருவாதவூர், பெண்ணாகடம் ஆகிய கல்வெட்டுக்களைச் சொல்லலாம். எனவே இவ்வூர் வாணாதீராயர்களுக்காக உருவாக்கப் பட்டது என்பதில் ஜயமில்லை. மறவர் குலத்தில் அகம்படியப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்கள், இன்று இராஜபாளையம் என்று வழங்கப்படும் இவ்வூரே பழைய 'வலங்கை மீகாமன்' என்று இதுவரை யாரும் அடையாளம் கண்டு கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

சௌக்கோட்டை எல்லையில் இருக்கும் வல்லம் கோயில் கல்வெட்டுகளையும். புதுக்கோட்டைச் செப்பேட்டையும் மேலும் ஆய்வு செய்தால் அரிய பல புதிய செய்திகள் வெளிப்படக் கூடும்.

டெம் பார்க்க

ஆர். எஸ். ஜேக்கப்

நீல் ஆம்ஸ்ட்ராஸ்.நிலவில் நடந்த நூதன மனிதர். 1969 ஜூலை 24 ஆம் நாளில் அந்தப் பேரு அவருக்குக் கிடைத்தது.

அவர் பூமியில் கால் வைத்ததும் பத்திரிகையாளர் அவரைச் சூழ்ந்து கேள்விகள் கேட்டனர். அவரது பதிலில் அருளும் பொருளும் இருப்பதினால் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். நிலவிய கால் வைத்தவுடன் என்ன உணர்ந்தீர்கள்? முதலில் இறைவனில் படைப்பை எண்ணி வியந்தேன். இரண்டாவதாக, இத்தகு சாதனை புரிய வாய்ப்பு அளித்த நாசா விஞ்ஞானிகளுக்கு நன்றி கூறினேன். மூன்றாவதாக, பூமியிலிருந்து லட்சக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள நிலவில இடம் பிடித்த என்னால் என் வீட்டுப் பக்கத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்களின் உள்ளத்தில் இடம் பிடிக்க முடியாது போயிற்றே என்று வருந்தினேன். நமக்கு அவ்வித உணர்வு உண்டா?

அன்பை எப்போதும் அறிவு வேலீக்குள் உலவ விடு.